

[Gerda Møller.]

se, og som kun får hele debatten om fri abort eller ikke til at blusse op igen. Som situationen er, tjener det efter min mening intet formål, og vi kan derfor ikke anbefale lovforslaget.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraternes medlem af retsudvalget er hr. Poul Boeg, men vedkommende har bedt mig om at overtage ordførerskabet, da hr. Poul Boeg og et andet medlem af vores gruppe, hr. Iversen, har et standpunkt i denne sag, som vel må siges at ligge betydelig nærmere ved de standpunkter, som kristeligt folkeparti har, og dermed altså et andet standpunkt end centrum-demokraternes folketingsgruppes flertal. Flertallet er ganske klart imod det nu fremsatte lovforslag.

Jeg vil godt sige, for at der ikke skal være nogen tvivl: vi har absolut fuld respekt for de etiske vurderinger, som er kommet til udtryk fra kristeligt folkepartis side, og selve den etiske vurdering kan man vel ikke debattere. Vi er da også enige med kristeligt folkeparti i, at de hensyn, der er trukket frem i bemærkningerne til lovforslaget, er de afgørende, hensynet til kvindens liv og helbred, hensynet til det ufødte barn, hensynet til samfundet, men jeg må erkende, at vores konklusion af, hvad disse hensyn taler for, er den stik modsatte af den konklusion, som kristeligt folkeparti er kommet til.

Jeg tror endda, jeg vil gå så vidt, at jeg vil tillade mig at sige — og jeg tager her både de argumenter, som er fremført i lovforslagets bemærkninger, og de argumenter, som en af forslagsstillerne, fru Inge Krogh, har fremført i en artikel i Politiken for nogen tid siden — at det næsten er sådan, at alle de argumenter, der er ført frem, kan man i og for sig bruge med modsat fortegn. Når der står i bemærkningerne til lovforslaget, at der var ca. 6.000 afbrydelser i januar kvartal, og man påviser den meget store stigning, så spørger jeg med det samme mig selv: ja men hvad er det for et sammenligningsgrundlag, man har her? Hvad skal man egentlig sammenligne med? Hvad ved vi om, hvor mange illegale aborter der ville have fundet sted? Når vi tager hensynet til kvindens liv og helbred

som udgangspunkt og ser på den konklusion, som kristeligt folkeparti drager, må vi heroverfor igen spørge: ja men hvad er det, vi skal sammenligne med? Vi skal sammenligne med, hvor lykkelige eller ulykkelige de mødre er blevet, som har måttet sætte uønskede børn i verden. Og med hensyn til barnet må vi også have et sammenligningsgrundlag og spørge: hvor lykkelige eller ulykkelige er de børn blevet, som er sat i verden som uønskede børn? Og det vil altså sige, at der i de argumenter, der er anført i lovforslaget, faktisk ikke er noget sammenligningsgrundlag.

I sin artikel er fru Inge Krogh inde på en række erfaringer fra statshospitalerne, og jeg betvivler da ikke, at disse erfaringer er meget værdifulde i en anden sammenhæng, men jeg vil godt have lov at sige til fru Inge Krogh, at jeg betvivler meget, om man på grundlag af de særlige erfaringer, man gør hos de kvinder, som er havnet i statshospitalerne, kan drage generelle slutninger, som har gyldighed for alle danske kvinder. Jeg betvivler det.

Jeg har selv været offentlig anklager i ca. 10 år i 1950erne og har dér haft forbindelse med svangerskabsager ret så hyppigt. Jeg må sige, at én ting husker jeg med stor sikkerhed, og det er, at når jeg har set på den personkreds, som har været involveret i de sager, som vi har fået i politiet, har det aldrig været en personkreds fra de højere sociale lag. Jeg har en klar erindring om, at de sager, man havde, angik en personkreds, der stammede fra de sociale lag, som er mest udsat i samfundet.

Det er også min opfattelse, at når vi først — og jeg siger først, for jeg havde gerne set, at vi havde fået den lov, der nu er gældende, længe før 1973 — når vi altså først har fået den i 1973, er det min overbevisning, at det ganske enkelt skyldes, at det er mandsamfundets mening, der har domineret igennem århundreder. Hvis denne sag skulle have været besluttet af kvinderne selv, havde formentlig fri abort været indført i dette land for mere end 100 år tilbage. Jeg må altså som konklusion sige klart: vi kan ikke gå ind for dette lovforslag. Vi vil anse det for et tilbageskridt. Derimod skal kristeligt folkeparti vide, når de i bemærkningerne kommer ind på, at de hellere ser, at der gøres noget mere for at skabe viden om